

Čím budou kryty nové peníze???

Tak mi to došlo! Na světě jsou totiž tak obří objemy peněz, že zlato a stříbro pokryjí stěží 3 nebo 4 nebo 5 %, ale spíš tak 2%.

To znamená, že to je slabé a pro další krytí budou potřeba další drahé a vzácné kovy – jako třeba měď, hliník atd. Došlo mi to, když jsem viděl, jak se podomácku vyrábí ingoty a něco se ve mě hnulo, něco z dávné minulosti. Dříve přece byly taky měďáky, nikláky atd. Tzn. že jestli je někde největší šance pro růst, pak jsou to po stříbru a zlatu právě ty další, např. hliník, titan. Prostě ingoty.

No a tak se dostaneme na 10 nebo 15% peněz. Pálím to od pasu. To je ale opět málo!

Tak přidáme obilí. Netuším, kolik je objem roční světové obilné produkce, ale dá se říct, že existuje průměrný ekvivalent na metrův nebo tunu. Ale to bude zase málo. Jsem dejme tomu na 35%.

Pak dodáme produkci elektřiny, Jsme na 55%.

Uhlí, uran, palivo ze dřeva dalších 5 %. Co dál? Pořád nám chybí cca 40%. Určitě produkce ropy, to je dejme tomu 10%.

Ale nakonec ať to počítáme jakkoli, docházím k tomu, že stejně ten zbytek musíme krýt lidskou činností – prací a to hodinovou.

A protože by bylo nefér, aby měl Číňan méně než Rus nebo Čech, musí se mezinárodně sjednotit hodinová mzda. Pak bude každá emise pokryta. A aby v tom nebyl bordel, tak řekněme:

- 20% kovy
- 25% obilí
- 25% palivo a
- 30% práce.

S těmi čísly se samozřejmě dá libovolně pracovat.

Pro nás je jenom jedna věc důležitá a to je sjednocení hodinové mzdy.

Třeba v určitém oboru, ale začne to v jednom a nakonec to přeroste do dalších.

To by byl konec a to tak, že **definitivní konec globalizace!!!**

Bylo by to **vítězství lokalizace !**

Jakmile dojde k lokalizaci, potom nás nepůjde tak snadno ovládat, že se bude přesouvat výroba z jednoho státu do druhého!

Určitě nás napadne spousta dalších věcí, které by z toho vyplynuly, ale troufám si tvrdit, že stejně tak to nakonec dopadne. Je to princip sifonu, nakonec stejně zůstane hladina

v sifonu v rovině.

Jenomže tímto se tomu neskutečně pomůže a jelikož na světě není dost komodit na pokrytí peněz, nakonec stejně dojde ke krytí prací. Stejně jak to uskutečnil ten geniální starosta a prorok lokalizace peněz ve filmu Zázrak z Wörglu.

V době velké hospodářské krize proslul Wörgl experimentem s lokální měnou. Starosta Michael Unterguggenberger se inspiroval teoriemi Silvia Gesella a rozhodl se čelit nezaměstnanosti a nedostatku peněz mezi občany vydáváním speciálních poukázek, které lidé dostávali za práci pro obec a mohli si za ně vybrat zboží v místních obchodech. Projektu se podařilo rozvíjet lokální ekonomiku a byl v médiích nazýván „zázrak ve Wörglu“. V září 1933 však Rakouská národní banka nařídila jeho zastavení. To se ale musí znovu stát, protože to konečně přinese spravedlivé uspořádání do různých regionů a do celé společnosti kompletně. Bylo by to vítězství všech lidí a spolupráce nad tím věčným rozdělováním a panuj!

Ondřej Kmošek

Poznámka:

Hlavním cílem Silvia Gesella (žil v letech 1862 – 1930) bylo hospodářství bez rušivých konjunkturálních výkyvů a spravedlivý sociální řád. Proto zastával názor, že je třeba usilovat o stabilní hodnotu peněz, spojenou s volnými měnovými kurzy a zrušením krytí zlatem. To by s sebou neslo jednak rozvolnění spojení množství peněz a zásob zlata v centrálních bankách, jednak zrušení jejich povinnosti směřovat na požádání peníze za zlato. Zároveň požadoval odstranění systému úroků, který byl podle něj hlavní příčinou hospodářských krizí.

Byl přesvědčen, že peněžní a pozemková reforma je základem sociálně odpovědné společnosti. Na konci 1. světové války správně předpověděl, že s ponecháním stávajícího peněžního systému bude následovat další světová válka. Typické pro jeho ekonomickou teorii i jeho přesvědčení bylo jeho „držení se středu“ mezi individualismem a kolektivismem.

Ekonomika Finance Globalizace Kmošek Ondřej Lokalizace peníze

---